

Brevduvor

Melodi: Calle Schewens vals av Evert Taube

Text: Hanna Sangemark

Sjungs av en eller flera brevduvor.

Vi flög genom luften, vi flög genom skyn,
vi flög genom ur, genom skur.
Ibland fick vi släpa i leran och dyn
uppå våran brevbärartur.
Vi var stolta brevduvor; det var ett kall.
Med vingen om väskan vi flög.
Ibland tog vi paus i gran eller tall,
men inget vi lämna' på hög.

Bland fyllkajor, ruggugglor, kråkor och mås,
på fastland, i arkipelag,
i stad och på landsbygd, på fjäll och på ås.
Och breven kom fram nästa dag.
Ibland vid en talgboll man stannade till,
där ekorren smorde sitt krås.
Man kuttra' med skogsduvan och slog en drill.
Man saknar den tiden, gunås.

På asfalt och grusväg och på makadam,
till backstuga och parlament.
Som ett brev på posten kom posten jämt fram,
till nära nog hundra procent.
Till holkar och duvslag och tärnan som dök
bå'd brev och paket bar man ut.
Till sprätthök och smilfink och till kaffegök
och närsynta bofinken Knut.

Men tiderna ändras, allt är som förbytt;
det kacklas vid vårt fågelbord.
Vi längtar tillbaka till tider som flytt,
den tid som fanns innan Postnord.
Och riksdan har klubbat ett skamligt förslag;
som brevduva blev man ej stolt.
Snart posten får gärna ta mer än en dag.
Det är dags att göra revolt.

För om postutdelning kan de ej ett uns
och de gör oss alla förfång.
Ja, Postnord och Bring springer som yra höns
och sjunger på sin svanesång.
Det nya vi ger bara ris, ingen ros,
när tillvaron täcks utav frost.
Man får nog bli flyttfågel, flyga sin kos;
Postnord är ej nån riktig post.